

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/20/2015
Identifikačné číslo spisu:	3014200318
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200318.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci navrhovateľa: Bc. A. F., bytom R., zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom, AK so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 22, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/105/2014-35 zo dňa 27. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/105/2014-35 zo dňa 27. novembra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24. februára 2014, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia do dňa vzniku invalidity, t. j. do 29. mája 2010. Potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok vo veku nad 45 rokov je najmenej 15 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity. Do dňa vzniku invalidity navrhovateľ získal len 1 173 dní obdobia dôchodkového poistenia, (3 roky a 78 dní dôchodkového poistenia), čím nespĺnil zákonnú podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ust. § 250l a nasl. O.s.p. a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Krajský súd po citácii relevantných právnych predpisov v rozsudku uviedol, že navrhovateľ medicínsku podmienku nároku na invalidný dôchodok splnil, nakoľko podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 13. decembra 2013, ktorý bol vypracovaný na základe

žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok, je navrhovateľ invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 %. Navrhovateľ však ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 29. máju 2010 dosiahol vek 48 rokov, preto splnenie zákonom stanovenej podmienky získania potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok je v súlade s citovanými ustanoveniami zákona podmienené získaním najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia pred vznikom invalidity.

Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-37439-13/2013-VZ zo dňa 6. júna 2013 vyplýva, že navrhovateľovi bol podľa § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov od 16. septembra 2003 priznaný výsluhový dôchodok. Pre nárok na výsluhový dôchodok bolo navrhovateľovi zhodnotené obdobie od 1. októbra 1980 do 29. septembra 1982 v I. kategórii funkcií (ZVS), od 1. októbra 1982 do 31. októbra 1994 v I. pracovnej kategórii funkcií (služba v PZ), od 1. novembra 1994 do 31. marca 1998 v II. kategórii funkcií (služba v PZ), od 1. apríla 1998 do 31. decembra 1988 v II. kategórii funkcií (služba v PZ), od 1. apríla 1998 do 31. decembra 1999 v I. kategórii funkcií (služba v PZ) a od 1. januára 2000 do 15. septembra 2003 v III. pracovnej kategórii. Z obsahu evidenčného a spisového materiálu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ pred vznikom invalidity pred 29. májom 2010 získal celkovo 1 173 dní, t. j. 3 roky a 78 dní dôchodkového poistenia. Doba starostlivosti o dieťa od 1. januára 2004 do 2. októbra 2004 pre nárok na invalidný dôchodok nebola zhodnotená, nakoľko navrhovateľ si nepodal prihlášku na dôchodkové poistenie (§15 ods. 1 písm. c).

Ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 29. máju 2010, vzhľadom na vek navrhovateľa k uvedenému dňu (nad 45 rokov) je potrebný počet rokov dôchodkového poistenia najmenej 15 rokov, ktorý sa zisťuje pred vznikom invalidity. V uvedenom období navrhovateľ získal celkom 3 roky a 78 dní. Dátum vzniku invalidity bol posudkovým lekárom stanovený dňom 29. mája 2010.

Získanie ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia nebolo preukázané. Tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľa, že odporkyňa nesprávne interpretovala ustanovenie § 274 ods. 1 zákona s poukazom na rozsudky NS SR je irelevantné, nakoľko NS SR rozhodoval v prípadoch nároku na starobný dôchodok. Navrhovateľ si však uplatnil nárok na invalidný dôchodok. Pre úplnosť je však potrebné uviesť, že na určenie sumy invalidného dôchodku nie je možné započítať dobu služby ani vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu služby z dôvodu, že vtedajšia Česká a Slovenská Federatívna republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o III. časť Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach týkajúcich sa starobných dôchodkov. Nakoľko invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalých dávkach. Neprichádza do úvahy ani aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Uviedol, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa uznala nárok na invalidný dôchodok uplatnený navrhovateľom titulom pracovného úrazu so 100 % odškodnením. Dôvodom na zamietnutie priznania invalidného dôchodku bola skutočnosť, že navrhovateľ nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia. Ďalej poukázal na to, že krajský súd sa stotožnil s názorom odporkyne, že poškodenie zdravia nastalo v dôsledku pracovného úrazu pred účinnosťou zákona, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. januára 2004. Podľa jeho názoru na nárok na invalidný dôchodok postačí, ak splnil dve podmienky a to, že je invalidný a ku dňu vzniku invalidity mu nebol priznaný starobný dôchodok alebo predčasný starobný dôchodok. Taktiež podľa jeho názoru krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 274 zákona a že do sociálneho systému odporkyne boli odvádzané dávky za poistencov zaradených v policajnom zbore a podľa uvedeného zákona sa odpracované roky zarátavajú ako odpracované nielen v rámci polície, ale aj sociálneho systému podľa §§ 65, 274 a 293z zákona. Výkon v I. a II. kategórii navrhovateľovi však nebol riadne zohľadnený. Nároky vyplývajúce zo zamestnania zaradených v minulosti do I. a II. kategórie funkcií spočívajúce v znížení vekovej hranice pre nárok na starobný dôchodok sa vzhľadom na znenie § 274 ods. 1 zákona zhodnocujú bez ohľadu na to, či išlo o výkon služby policajtov a vojakov, alebo výkon iného zamestnania, alebo o kombináciu takýchto činností. Pri inom riešení by dochádzalo k

nerovnosti oprávnených osôb pred zákonom a ich prípadnej diskriminácii len preto, že zamestnanie (poistená činnosť) bolo vykonávané v ozbrojených zboroch.

Krajský súd nesprávne interpretoval Dohovor o invalidných starobných a pozostalostných dávkach s odkazom na III. časť. V rámci zákona bola prijatá aj časť II. s odkazom na ďalšie časti.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom súdneho konania prvostupňového ako i odvolacieho bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 24. februára 2014 č. XXX XXX XXXX X, ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona bola navrhovateľovi zamietnutá žiadosť zo dňa 13. decembra 2013 o invalidný dôchodok z dôvodu, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa ustanovenia § 72 ods. 1 písm. g) zákona.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný dôchodok.

Podľa § 72 ods. 1 písm. g) zákona počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 45 rokov je najmenej 15 rokov.

Podľa § 72 ods. 2 zákona počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou spísanou dňa 13. decembra 2013 požiadal odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku od 29. mája 2010. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 13. decembra 2014, ktorý bol vypracovaný na základe podanej žiadosti o invalidný dôchodok, je navrhovateľ od 29. mája 2010 invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Posudkový lekár uviedol, že invalidita vznikla v dôsledku pracovného úrazu.

Podľa § 251 ods. 2 zákona služobný úraz a choroba z povolania uznané policajtovi, profesionálnemu vojakovi a vojakovi prípravnej služby podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2014 sa nepovažujú od 1. januára 2014 za pracovný úraz a chorobu z povolania podľa tohto zákona.

Z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici č. 82-3-ORPZ-PB-VO-447-001/2013 zo dňa 4. júna 2013 vyplýva, že navrhovateľ utrpel v roku 1992 služobný úraz ako policajt základnej služby, za ktorý bol aj odškodnený v súlade s právnymi predpismi. K žiadosti priložil aj „Záznam o vyšetrení úrazu“ z 15. júla 1992, podľa ktorého navrhovateľ utrpel služobný úraz.

Posudkový lekár v zmysle uvedeného opravil lekársku správu a následne bolo potrebné zisťovať počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok.

V uvedenej právnej veci odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ medicínsku podmienku nároku na invalidný dôchodok splnil. Navrhovateľ ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 29. máju 2010 dosiahol vek 48 rokov, preto splnenie zákonom stanovenej podmienky získania potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok je v súlade s citovanými ustanoveniami zákona.

podmienené získaním najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia pred vznikom invalidity.

Z obsahu evidenčného a spisového materiálu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ pred vznikom invalidity pred 29. májom 2010 získal celkovo 1 173 dní obdobia dôchodkového poistenia, t. j. 3 roky a 78 dní dôchodkového poistenia. Ako bolo uvedené, odporkyňa dobu starostlivosti o dieťa od 1. januára 2004 do 2. októbra 2004 pre nárok na invalidný dôchodok nehodnotila, nakoľko navrhovateľ nepodal prihlášku na dôchodkové poistenie z dôvodu tejto starostlivosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že na určenie sumy invalidného dôchodku nie je možné započítať dobu služby ani vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu služby z dôvodu, že Česká a Slovenská federatívna republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o III. časť Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach týkajúcich sa starobného dôchodku. Nakoľko invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, neprichádza do úvahy aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne, ktoré bolo podľa jeho názoru náležite odôvodnené, za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.